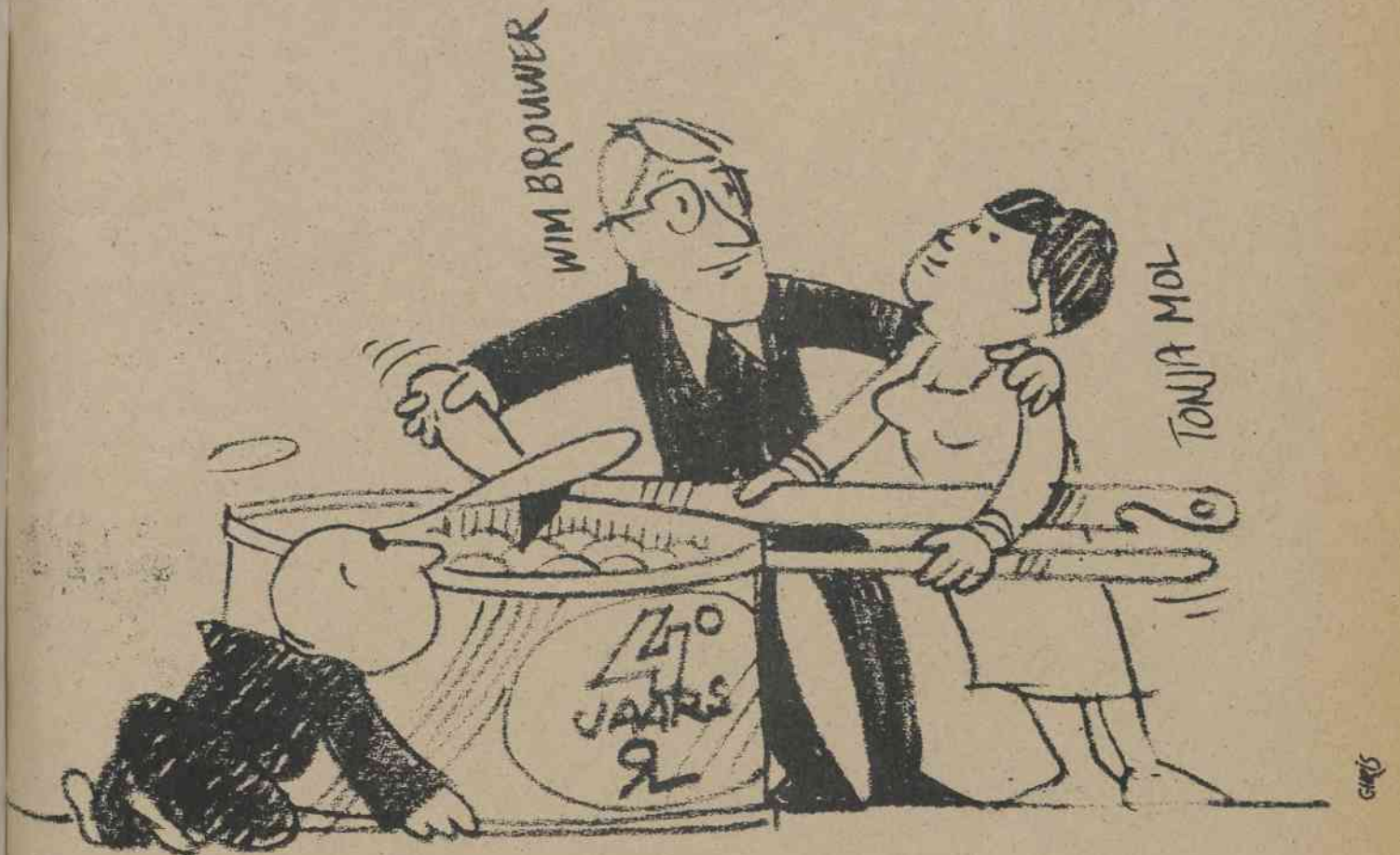

MAFFIUS

MAFFIUS, maandelijks verschijnend informatie- en
opiniebulletin van de Rijksuniversiteit Limburg

Maffius nr. 7
4e jaargang, juli 1978

Inhoud:

1. Van de Redactie II
2. Interview met Harmen Tiddens
6. Interview met Winand Wijnen
9. Rector universiteit stapt op
12. Eerste Dienstenraad

----- Officiële Informatie

13. De organisatorische opzet van de algemene faculteit
16. Publicaties, voordrachten, reizen, enz.

18. Permanente foto expositie
19. Ter inzage

21. Amnesty international
22. Koor koro koko
23. Beste handtekeningzetter
24. Sport

redactieleden Maffius

Kees Schröer
Hans Hagen
Puck Muller
Wim Hermens
Jan Muytjens
Jaap Zuidweg
Henny Peltenburg
Jan Duijzers
Inge Dauphin
Joep Offermans

Vijverdal
Biomedisch Centrum
Hoofdgebouw
Student
Redactiesekretaresse
Adviseur

Eindredactie: Puck Muller
Inge Dauphin

Redactieadres:
Inge Dauphin, Vijverdal
Vijverdalseweg 1
043-841777 tst 2173

Druk: reprografrie RL
AV-groep/KOO: lay out, illustraties
en voorbereiding druk-
werk.

” van de redactie

VAN DE REDACTIE I

Er zullen een aantal lezers zijn die de vorige Maffius niet hebben ontvangen. Hoe dat komt zullen we even haarfijn uitleggen of eigenlijk valt er niet veel uit te leggen: er waren er doodgewoon te weinig. Door moeilijkheden met de vergaarmachine waren er verscheidene exemplaren mislukt en kwamen er wat minder Maffiussen dan gewoonlijk uit. We zullen de oplage wat verhogen om dit soort moeilijkheden in de toekomst te voorkomen.

Verder ligt Maffius een maand plat in verband met de vakanties. In september komt het eerstvolgende nummer weer uit.

AARVIEDÈTSJIE

” Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, foto copie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie. ”

van de redactie

Het zijn me de weekjes wel weer geweest, deze maand. De zeeën gingen hoog, het schip dreigde te zinken enz. Nu, eind juni blijkt dat er een enorme hoeveelheid olie op de golven gegooid is die dan nu weer rustigjes kabbelen.

Laten we bij het begin beginnen: Roelof Willighagen gaat weg naar de Wever in Heerlen. Hij zou erg teleurgesteld zijn in de universiteit. Hij weigerde met Maffius te praten. Hij heeft echter nog steeds niet zijn ontslag ingediend en na een gesprek met het FB (inhoud onbekend) houdt hij het nog in beraad. Door zijn vertrek zou de opleiding pathologie in gevaar komen. Daarna komt de volgende golf: Tiddens gaat weg naar Tilburg. Naar aanleiding van de daarover te houden persconferentie waarbij FB niet is uitgenodigd neemt Greep zijn ontslag als decaan. Het meningsverschil tussen FB en C.v.B. komt

voor de dag. Het C.v.B. zou "als een kloek over haar enigste kuiken hangen en het alle beslissingen uit handen nemen". Na talloze gesprekken en na "beterschap beloof" van beide kanten is dat weer in de doofpot gesmoord. Greep trekt zijn ontslag als decaan weer in. In het kielzog van Tiddens dreigde ook Reerink te vertrekken. Ook hij wou niet met Maffius praten. Wel waren hem bepaalde toezeggingen gedaan als hij wilde blijven. Het lijkt er op dat dat het coördinatorschap 5e + 5e jaar zal zijn. De enige die zijn mond open wilde doen was Tiddens. Een interview met hem is op de volgende bladzijden afgedrukt. Ook Winand Wijnen wilde wel praten maar dan vooral naar aanleiding van de kritiek op het onderwijsstelsel, geuit in de vorige Maffius.

interview met harmen tiddens

(DOOR HANS HAGEN)

Op 20 juni interviewde ik Harmen Tiddens, de vermoedelijk naar de Hogeschool van Tilburg vertrekkende rector, tevens hoogvlieger en verwoed fietser (ploegmaat: Ed Steur). Vermoedelijk want als de beslissing in Tilburg negatief uitgevallen zou zijn, was daarvan inmiddels bericht gegeven. Nu nog niets is vernomen mag erop gerekend worden dat het vertrek door gaat. Althans ten dele, want de aanstelling is voorlopig voor zes tiende. Daarnaast blijft hij de WHO adviseren. Waarmee zal de resterende tijd gevuld worden, zo luidt de eerste vraag.

Het is een kwestie van het vinden van een goede combinatie van functies die primair logisch moet zijn vanuit het gebied organisatie van de gezondheidszorg.

Betekent dat, dat U denkt in de richting van het MRC en bijvoorbeeld de poot gezondheidszorg van de universiteit?

Ja.

Voorzitter van de gezondheidszorg-commissie misschien?

Ik denk, dat dat iets is wat primair de instelling zelf zou moeten proberen te formuleren, maar ik denk dat ik iets te bieden heb voor de instelling wat betreft het door laten lopen van de lijn, die wij t.a.v. de relatie tussen de faculteit en de gezondheidszorg hier proberen te ontwikkelen en wel voornamelijk in het inhoudelijke vlak.

Even later gaat het over de regio:

...De regio is nog bezig om vanuit een situatie van gezondheidszorg, die helemaal berust op particulier initiatief en helemaal instellingsgericht is geleidelijk te komen naar een situatie waarin men het nut begint in te zien van het met elkaar praten over de manier waarop je alles beter zou kunnen laten lopen.

Deze ontwikkeling kan bevorderd worden door bijvoorbeeld wetgeving en een andere financiering, die meer zouden dwingen om regionaal de zaak te gaan opzetten, maar, zegt Tiddens:

....Mijn schatting is dat dat proces onder dit kabinet niet versneld wordt.

Er zijn t.a.v. de herstructurering van de gezondheidszorg onder dit kabinet nog geen duidelijke uitspraken gevallen. Je vraagt je soms af of de staatssecretaris daar een echte visie op heeft (Tiddens: "Nou, vriendelijk geformuleerd denk ik, is het nog te vroeg om die uitspraak te doen"). Toch is m.n. in een periode van bezuinigingen de situatie niet zonder risico's:

Ik denk dat òn in het vorige òn in dit kabinet het gevaar levensgroot is dat het korte termijnbeleid op de voorgrond schuift en een langere termijn visie niet tot ontwikkeling komt. En wat wij hier willen doen zal natuurlijk nooit voor de korte termijn veel betekenis hebben. Ik denk dat je alleen als je dan praat over een periode van zeg 8 tot 10 jaar je effect zou mogen verwachten van het doorwerken van gegevens die je verzamelt, doordat je hier door een vergrootglas naar de gezondheidszorg kijkt, zoals die zich op het niveau van het individu en op het niveau van een kleine streek zich afspeelt.

De volgende vraag gaat over onderzoek, Een veelheid van zaken komt aan de orde: de sterke ontwikkeling van het biomedische onderzoek (T.: "een ding is duidelijk, dat de productiviteit van dat onderzoek heel hoog is" en "het is in ieder geval een onderzoeksmodel wat in deze faculteit aanwezig moet zijn"), maar ook het moeilijk op gang komen van gedragswetenschappelijk en epidemiologisch onderzoek.

Wat dat betreft zijn er een aantal dingen die wij ons hebben voorgenomen en die er nog niet of nog in onvoldoende mate zijn. Dat ligt niet aan het ontbreken van mankracht, maar aan wat complexere factoren. Eén ervan is een soort patstelling die ontstaan is omdat in een onderwerp als dit de regio feitelijk nog niet helemaal toe is aan het zich realiseren van de vragen, die men zou kunnen stellen en de groep die de antwoorden zou moeten verschaffen nog niet volledig toe is aan het zò nauwkeurig luisteren naar de andere kant dat men bereid is daardoor zijn eigen onderzoek programma vergaand te laten sturen.

En wat betreft problemen van ideologische verdeeldheid:

Ik heb toch het gevoel, dat die verdeeldheid misschien minder kans krijgt naar-mate er meer duidelijke opgaven liggen, waarvan je zegt nou dat is misschien geen top onderzoek, maar het is wel de moeite waard om er aandacht aan te besteden. Ik ben ervan overtuigd, dat, als het gewone simpele werk een soort routine in je bestaan vormt, daardoor je produktiviteit in een wat dieper gravend onderzoek waarschijnlijk alleen maar toeneemt.

In hoeverre heeft bij de sollicitatie meegespeeld, dat in Tilburg een volledige winkel met meerdere faculteiten klaar staat; dat biedt toch perspectieven?

Nou nee, het besluit Tilburg heeft te maken met een zuiver persoonlijke inschatting van de kansen om na ruim tien jaar bestuurlijk werk meer inhoudelijk aan de gang te gaan. Ik moet erkennen, dat ik in mijn eigen vakgebied - kindergeneeskunde en kinderneurologie - te ver achterop ben geraakt om nog te kunnen pretenderen daar in enige mate leiding te kunnen geven aan het werk in dat gebied. Dat betekent het kiezen van een gebied, waarin je je redelijk denkt thuis te voelen, wat logisch in het verlengde ligt van wat ik de laatste jaren gedaan heb en waarin je de kans kan krijgen om wel inhoudelijk dieper te graven.

Vervolgens krijgen we het over de bij sommigen bestaande onrust (zie de vorige Maffius) over de richting die het onderwijs hier neemt. Lijkt het er niet een beetje op dat de aanvallen op het experiment de overhand krijgen?

Nee, ik ben daar niet van overtuigd. Er zijn wel een paar punten waarvan ik denk dat de discussie een ander niveau zou moeten krijgen. Zo heeft t.a.v. onze onderwijsuitgangspunten de discussie meer het karakter van voor- en tegenstanders van een ideologie dan het karakter van een wetenschappelijke discussie over uitgangspunten die op grond van hele goede wetenschappelijke motieven te verdedigen zijn. Het is op grond van analyses als van de Vries Robbé (recent proefschrift) dat je hele krachtige argumenten krijgt voor de onderwijsbenadering die wij gekozen hebben.

Waarom is de heer Tiddens zo'n aardige vriendelijke man?

Nou, vriendelijkheid heeft natuurlijk alle mogelijke achtergronden. Het kan evengoed

wapen zijn. Maar ik denk niet dat er een truc achterzit. Ik ben van nature denk ik een redelijk vriendelijk mens en een optimist. Ik ben kinderarts en dat is een beroep wat voor een zure pessimist wat moeilijker uit te oefenen is.

En ik denk dat ik een verkeerd beeld zou geven als ik zou zeggen die vriendelijkheid is er continu. Ik geloof er alleen heilig in dat je m.n. in discussies tussen academici wat gemakkelijker tot resultaten komt wanneer je een zekere bereidheid hebt tot het a priori aannemen van goede bedoelingen aan beide kanten, wanneer het gaat om een tegenstelling. Die grondhouding heb ik altijd wel geprobeerd bij mijn bestuurlijk werk naar voren te brengen.

In hoeverre is de groei van de RL naar een grotere instelling en dus naar meer interne democratische controle o.a. via de Raden voor deze goedbedoelende bestuurder (of zoals anderen zeggen: "ritselaar") lastig geweest; betekende het een groei naar minder armslag?

Dat is in zoverre lastig geweest dat ik een figuur ben, die van nature geschikt is voor wat meer pionierswerk, waarbij de formele spelregels minder belangrijk zijn dan het feit dat je iets voor elkaar probeert te krijgen. Ik ben niet een zorgvuldig bestuurder, bureaucraat, dat ligt me niet.

Conflicten kun je niet alleen krijgen doordat een instelling groeit, maar ook door het feit, dat dezelfde instelling in feite toch nog relatief klein blijft:

Ik denk dat de conflicten tussen een F.B. en het C.v.B. voor een belangrijk stuk te maken hebben met de moeilijkheden die je krijgt in een kleine organisatie, wanneer je een betrekkelijk groot aantal bestuurders hebt, waarbij de traditionele rollen die je uit andere instellingen kent niet passen in wat je hier doet.

Een C.v.B. heeft tot taak o.a. de externe relaties van de instelling te regelen. In dit geval ligt dat werkgebied voor een belangrijk gedeelte in de gezondheidszorg en verschillen van inzicht zullen gemakkelijk wat problemen gaan opleveren wanneer een bestuurder vanuit zijn eigen optiek op die gezondheidszorg aan de externe relaties werkt en de faculteit intussen bezig is met het ontwikkelen van een eigen optiek ook op die gezondheidszorg. Dat heeft consequenties voor de spelregels waarmee we verder gaan. En naarmate de per-

soonlijkheid van de faculteit toeneemt zal het verstandig zijn in belangrijke mate ook wat dat betreft te delegeren aan die faculteit en als C.v.B. dus je taakverdeling weer wat anders te stellen.

De autonomie van de diensten begint problemen te geven. In hoeverre lopen wij het gevaar ook hier een instituut te worden waarin de diensten uiteindelijk de universiteit regeren en organiseren?

Dat gevaar zit er natuurlijk in, omdat je in Maastricht voor een belangrijk deel mensen recruteert uit bestaande instellingen. De wetgeving, de routine van het ministerie, alles is afgestemd op een bestaande organisatie en wanneer je daarin een andere orde van zaken probeert te introduceren dan stel je je om met Machiavelli te spreken aan bijzonder groot gevaar bloot, want dan zal iedereen je op een gegeven moment in de nek springen. Nou, dat is hier dan ook herhaaldelijk gebeurd, maar dat hebben wij tot nu toe niet onaardig overleefd. Wij hebben een organisatorisch principe (de matrixorganisatie) als uitgangspunt genomen, wat zo goed mogelijk afgestemd was op de doelen die je wilde bereiken. En wij zijn nu nog steeds bezig met het proberen uit te werken van dat principe in een ordelijk functionerende organisatie.

We krijgen het over benoemingen en wel met name m.b.t. gynaecologie en obstetrie. Aanleiding daartoe is de door mij uitgesproken verontrusting, dat door allerlei vaak ad hoc genomen beslissingen de vrijheid om met dit experiment door te gaan wordt bedreigd.

Het wordt nu al heel gauw vergeten dat wij in het verleden kandidaten voor een kroondocentschap in belangrijke vakken hebben afgewezen, omdat bleek dat er geen werkelijke belangstelling bestond om mee te werken aan een instelling met het uitgangspunt van de onze. Hetzelfde geldt voor gynaecologie en verloskunde, want vergeet niet dat daar een kandidaat zich uiteindelijk heeft teruggetrokken omdat uit de discussies die wij gevoerd hadden overduidelijk bleek wat gevraagd werd!

Maar ook de Haan wil dacht ik topzorg bedrijven.

Nou, dat is maar heel gedeeltelijk waar. Ik dacht dat de Haan in de gesprekken die wij met hem gevoerd hebben blijk gaf van een heel realistische kijk op wat vanuit de gezondheidszorg hier aan eisen liggen in de regio en de Haan heeft een uitgesproken interesse voor het ontwikkelen van goede verloskundige zorg in deze streek. De mogelijkheden om dankzij de moderne techniek de eerste lijns verloskundige doeltreffender te laten werken kwamen in de discussies naar voren als een zaak die hem interesseerde en waarin hij bijvoorbeeld zegt: de belangrijke mogelijkheden van de ultrageluid diagnostiek liggen nou net in de mogelijkheid om iets naar de eerste lijn toe te schuiven zonder dat je daarbij risico's introduceert.

In hoeverre bestaat er voor het C.v.B. de mogelijkheid om ook in de toekomst er voor te zorgen dat op de ingeslagen weg wordt doorgegaan, ook indien de faculteit daarvan zou willen afwijken?

Een belangrijke beperking is hier dat deze instelling in de oprichtingswet althans voor een aantal jaren een boodschap heeft meegereggen wat het parlement voor ogen had toen ze deze instelling vestigde. Dat is een boodschap die naar mijn gevoel de faculteit niet naast zich kan neerleggen.

Gelukkig is het ook zo dat de faculteitsraad te kennen heeft gegeven deze boodschap niet naast zich te willen neerleggen.

Laten we eens koffiedik kijken. Zal over tien jaar de huidige lijn worden doorgetrokken of zal men van de oorspronkelijke bedoelingen zijn afgedwaald?

Mijn voorspelling is dat we dan nog in een heel belangrijke mate op dezelfde lijn zitten. Dat zal voor een gedeelte zijn omdat er duidelijk overal in het medisch onderwijs een ontwikkeling aan de gang is in deze zelfde richting. Op het ogenblik is er geen enkele faculteit in Nederland waar niet stukken probleemgeoriënteerd onderwijs tot ontwikkeling zijn gekomen. Wat dat betreft worden de verschillen kleiner. Zeker als wij er in slagen geen tegenstrijdigheid in de eigen instelling in te bouwen doordat je evaluatiesysteem niet aansluit op je doelen zie ik dat onderwijs niet veel gaan afwijken. En ik heb goede hoop dat dat lukt. Wat betreft het onderzoek heb ik de overtuiging dat doordat de vraagstelling met name vanuit het ministerie van Volksgezondheid in de komende tijd verder zal worden toegespiet

dat dat een belangrijke impuls zal zijn voor een aantal groeperingen die op het ogenblik wel actief werkzaam zijn, maar waarvan de effecten nog minder duidelijk zichtbaar zijn omdat nog te weinig lijn in die activiteiten zit. Wat betreft de gezondheidszorg verwacht ik dat je alleen financieën zult krijgen

wanneer je kunt laten zien, dat zaken die je doet als bijvoorbeeld de bouw van een ziekenhuis landelijke betekenis hebben voor het ontwikkelen van een visie op het gebied van de ziekenhuiszorg.

Als ze u vroegen om staatssecretaris te worden dan denk ik dat u dat wel leuk zult vinden.

Ik denk dat ik dat een paar jaar geleden minder bezwaarlijk en met meer enthousiasme begroet zou hebben dan nu omdat ik langzamerhand geleerd heb dat heel veel in het politieke bedrijf zaken zijn die ik minder aantrekkelijk vind zoals de noodzaak om je inhoudelijke werk te laten begeleiden door alle mogelijke op de publieke opinie gerichte nevenactiviteiten, die feitelijk alleen maar nodig zijn om een totaal beeld te ontwikkelen wat op een gegeven moment bijna zijn relatie kan kwijtraken met wat je aan het doen bent. Nou dat is me feitelijk te ingewikkeld.

Ik denk niet dat ik vandaag de dag, ook niet in een kabinet met een andere signatuur nog te interesseren zou zijn in een dergelijke functie.

Wat gaat er met de nieuwbouw van de RL en het ziekenhuis gebeuren?

Het enige wat ik daar direkt op kan zeggen is dat er hopelijk vrij snel 5000 meter ruimte bijkomt en dan is denk ik samen met wat de verdere uitbreiding van het St. Elisabethhuis en eventueel de huur van nog wat ruimte hier in de stad in ieder geval gegarandeerd dat deze medische faculteit bij het waarmaken van zijn ontwikkelingsplan niet op onoverkomelijke ruimtelijke problemen zal stuiten.

Wat het ziekenhuis betreft is bekend, dat ik voorzitter ben van de Studiecommissie doelstellingen ziekenhuis Maastricht en ik denk dat je eerst een goede discussie gehad moet hebben over die doelstellingen voordat je daaruit af kunt leiden wat nou de beste weg is om de prioriteiten te krijgen die nodig zijn voor het verwezenlijken van die doelstellingen.

Het rapport van deze commissie zal in

november in circulatie komen. De bedoeling van het bestuur van het ziekenhuis Maastricht is dan om het rapport de regio in te sturen en aan de hand daarvan dan een discussie te voeren.

En dan tenslotte dit. De enige door Harmen Tiddens duidelijk uitgesproken zorg was dat er ook aan de RL teveel mensen zijn die zoals je dat in andere instellingen ook ziet zich bepalen tot het formuleren van kritiek, van het signaleren van dingen die niet goed gaan, zonder dat ze daar voor zichzelf de conclusie aan verbinden, dat ze nou ook vervolgens de stappen moeten gaan nemen om de zaak wél in de goede richting te laten gaan.

interview met winand wijnen (door wim hermens)

In de eerste plaats de Algemene Faculteit. Er gaan geruchten -dit hele interview zal over geruchten gaan- dat Den Haag dat een beetje wil temporiseren. Kun je daar iets over zeggen?

Als ze dat willen, kan ik alleen maar zeggen, dat daarover hier niets bekend is. Voor zover mij bekend is er op geen enkele manier gesproken over op de lange baan schuiven.

Het is dus waarschijnlijk een gerucht, dat in de wereld is gekomen door de angst van mensen zelf denk je?

Misschien heeft het ook te maken met het feit, dat de gevraagde uitbreiding niet is gegeven. Dat hangt waarschijnlijk samen met de afspraak dat eerst het ontwikkelingsplan besproken moet worden.

Die discussie in de UR over eventuele toekomstige faculteiten. Er is gesteld dat het faculteiten zouden moeten zijn volgens onze onderwijs principes. Wat is jouw visie daarop?

Die discussie is niet altijd even helder. Er wordt een geweldige tegenstelling gesuggereerd tussen wat dan een traditionele faculteit zou zijn en datgene wat hier zou gebeuren. Ook elders zien we, dat nieuwe mogelijkheden lang niet altijd op traditionele wijze worden opgezet.

Probeert men op andere faculteiten ook niet moeizaam onze kant op te gaan?

Juist daarom heb ik het gevoel, dat die zaken niet zover uit elkaar liggen. Je zou wel met de organisatorische opzet voorzichtig moeten zijn. Met name het vaststellen van onderwijs- en onderzoeksprogramma door de Faculteitsraad is daarbij van belang.

Goed, dan iets over onderwijszaken. Je hebt misschien de laatste Maffius gelezen. De vragen die ik nu stel komen uit de stukken van Koen van Vugt, Bart Sikkens en Pim van Arkel.

In de eerste plaats, ik sprak laatst met iemand en die zei: nou het onderwijs-experiment is wel afgelopen, want Tiddens gaat weg, Roelof gaat weg, Evert gaat weg, Winand gaat naar de andere faculteit. Waar moeten de impulsen vandaan komen om het toch voort te zetten?

Het lijkt me onjuist te suggereren, dat het onderwijs-experiment hier afhankelijk zou zijn van een vier- of vijftal mensen. Om je heen kijkend kun je constateren dat tal van mensen erg enthousiast en erg positief bezig zijn verder vorm te geven aan het onderwijsprogramma. Bovendien is het onredelijk te verwachten dat je welke vorm van onderwijsvernieuwing dan ook binnen een jaar of vier zodanig vorm gegeven kunt hebben, dat iedereen dat kritiekloos onderschrijft. Er zijn meer dan voldoende geluiden, die erop wijzen, dat uitgangspunt en vormgeving van het onderwijs op vrij brede schaal instemming heeft.

Eén van de punten, die in het stuk van Koen naar voren kwam was het gemorrel aan de basisfilosofie. Hij zegt dat er veel mensen zijn, die vol zitten met termen als: het is de bijbel niet en daar zijn we niet mee getrouwd. Wat vind je daarvan?

Zeker is, dat de basisfilosofie op tal van punten nog onvoldoende uit de verf komt. Maar mag je in redelijkheid verwachten, dat mensen, die soms jarenlang gewerkt hebben in een bepaald systeem, in staat zouden zijn in korte tijd ingeschoten te raken op een ander systeem. Dat kan gewoon niet. Dat men dan van tijd tot tijd last heeft van het streven naar autonomie lijkt me niet onbegrijpelijk.

Ik vind zelf wel dat een aantal mensen toch niet onder stoelen of banken steken dat ze wat hun betreft het wel terug zouden willen draaien. Er is een groep die geregeld, en dan misschien meer bij de koffie dan in de aula, zegt dat het op deze manier niet gaat.

Dat is dunkt me meer een kwestie van het zoeken van de gemakkelijke weg en minder een principiële keuze. Ik kan me niet voorstellen, dat de vooruitgang

in de maatschappij primair gediend is met verdere ontwikkelingen binnen hoog-gespecialiseerde vak-gebieden. De problemen van vandaag grijpen dermate in elkaar, dat we mensen met verschillende achtergrond nodig hebben om daaraan te werken. Dat betekent het opgeven van een stukje zelfstandigheid, dat betekent samenwerken. Samenwerken met anderen is moeilijker dan terugvallen op jezelf. Vandaaruit is zo'n neiging niet onbegrijpelijk.

Koen stelt dat de casuspresentatie nog teveel kapstokonderwijs is. Vind jij dat ook?

Ja. Maar daaraan moet je dan toevoegen dat we nog maar over eerste aanwijzingen beschikken over de vraag, hoe je een casus in het kader van probleemgeoriënteerd onderwijs in elkaar moet zetten.

Dan stelt hij dat het steeds meer in zwang komt dat er collèges worden gegeven door inhoudsdeskundigen. Hij vindt dat in feite een vorm van luiheid.

Kernpunt is dunkt me, dat we een onderwijsprogramma proberen te maken, waarin kennisverwerving een zwaarder accent heeft dan kennisoverdracht. Ik kan me voorstellen, dat er mensen zijn, die een grote groep studenten op een voortreffelijke manier zodanig kunnen motiveren, dat ze geneigd zijn om daarna kennis te gaan verwerven. Maar dat is iets anders dan een afgerond verhaal vertellen, waar je een punt achter zet, wanneer het afgelopen is en datje gaat bestuderen, wanneer er een tentamen in zicht is. Afgeronde verhalen hebben het bezwaar, dat daarbij niet of nauwelijks aan de student wordt gevraagd, of hij er wel belang bij heeft, dat juist die kennis wordt aangereikt.

Er wordt gezegd dat screeningstoetsen eigenlijk alleen nog maar uit weetvraagjes bestaan. Wat is jouw visie daarop?

Dat is een vrij algemeen onderwijsprobleem. Hetzelfde bezwaar wordt gemaakt tegen de CITO-toetsen bij het onderwijs, tegen bijna elk tentamen aan welke fakulteit dan ook. Het is waar, dat feitenkennis

en weetjes gemakkelijker in vragen te vangen zijn dan meer fundamentele zaken.

Op dit punt zal er nog heel veel moeten gebeuren, maar zeker niet alleen in Maastricht.

Wat vind je van de klacht, dat er maar heel weinig goede tutores zijn?

Zeker is, dat er een grote variëteit van tutores is. Voor een deel is dat een kwestie van training en voor een deel ook een kwestie van tijdsinvestering. Als je als tutor echt kunt opwerken met de groep, is er al bijzonder veel verbeterd, maar de inzet beperkt zich nogal eens tot het fysiek aanwezig zijn tijdens de bijeenkomsten en dat lijkt me onvoldoende.

Koen klaagt ook over de als paddestoelen uit de grond rijzende cursusjes in de basisvakken. Wat vind jij daarvan?

We hebben tot nu toe gekozen voor een opzet, waarbinnen elementen uit vakgebieden worden gerelateerd aan praktische situaties, waarmee medici worden gekonfronteerd. Het verbinden van vakgebieden is bij een dergelijke keuze belangrijker dan het systematisch bewerken van vakgebieden. Bovendien zijn systematische overzichten van vakken in vele vormen beschikbaar te maken.

En de redenering dat kennis van de basisvakken de ondergrond zou moeten zijn om vruchtbaar volgens de Maastrichtse principes te kunnen werken?

Je zou natuurlijk ook kunnen stellen, dat werken volgens de Maastrichtse principes een goede methode is om vast te stellen welke elementen van de basisvakken relevant zijn voor de medische praktijk. Persoonlijk denk ik, dat deze laatste opvatting onderwijskundig minstens zo aantrekkelijk is dan de eerste. Nu al kunnen we bij de screeningstoetsen zien, dat daarin elementen opgenomen zijn uit de zogenaamde basisvakken, die feitelijk niet bij artsen aanwezig blijken te zijn. Je kunt je dan afvragen op grond van welke overweging je in het onderwijs veel aandacht zou besteden aan zaken, die blijkbaar geen deel uitmaken van de medische praktijk.

Je ziet het dus zo dat de mensen die later eventueel die vakken zouden nodig krijgen omdat ze een specialis-tische richting opgaan, dat in een latere fase, ook weer omdat ze het als probleem ontmoeten, eigenlijk maar weer bijspijkeren?

Als je ziet hoe snel tentamen-stof weer vergeten wordt en als je kijkt naar het feitelijk functioneren van veel mensen, dan denk ik dat dit een juist beschrijving is van wat er werkelijk gebeurt.

Een andere klacht is, dat de capaci-teitsgroepen geen kollektie basisleer-middelen maken.

Dat geldt overigens niet alleen voor de basisleermiddelen. Het is b.v. ook moeilijk om de machinerie van de screeningstoetsen op volle stoom te houden. Dat er minder beschikbaar komt dan wenselijk is, staat wel vast. Minder duidelijk is waarom. Het kan zijn, dat de vragen naar de capaciteitsgroepen onvoldoende duidel-ijk geformuleerd worden. Het is ook denkbaar, dat men niet weet hoe de vragen te beantwoorden of dat men te zwaar belast is met andere zaken.

Er wordt gesproken over bevriezen van de eerste 4 studie-jaren. Dat noemen Bart Sikkens en Pim van Arkel vreselijk dom, gezien de onvolkomenheden, die we bespraken. Zie je dat als een soort noodmaatregel om tijd te krijgen om de rest uit te bouwen?

Het gaat hier dunkt me om een vraagstuk van tijdsinvestering. Naar de toekomst toe zal de Fakulteit moeten vaststellen, hoe de onderwijs-energie ingezet zal moeten worden. Zeker is, dat het niet lang meer mogelijk zal zijn alle blokboeken ieder jaar radikaal te veranderen. Bovendien is dat dunkt me niet nodig. Als je alles ieder jaar opnieuw op de ont-leedtafel legt ben je zelfs in een experiment na enkele jaren niet veel wijzer. Zo denk ik, dat er een aan-tal goede ideeën inmiddels gewoon vergeten zijn, omdat ze in een tweede of derde versie van een boek toeval-lig niet werden opgenomen en nu verdwenen zijn. Daarom zul je na enkele jaren de verandering of bij-

stelling op een meer gerichte wijze moeten aanpakken. Per slot van rekening moet het programma ook voor grote groepen studenten uitvoerbaar blijven.

Bart Sikkens en Pim van Arkel eindigden met de oproep: gelovigen verenigt u. Hoe sta je daar tegenover?

Over het algemeen heb ik er wat moeite mee begrippen als 'ideologie' en 'gelo-vigen' toe te passen op hetgeen we hier aan het doen zijn. Er zijn rationelere argumenten, die aan het onderwijsgebeuren ten grondslag liggen. Door dit soort terminologie wordt het onderwijs geplaatst in een daglicht, waar het m.i. niet thuis hoort. Het stempel ideologie wordt nogal eens gehanteerd als men niet serieus wil discussiëren. Nu denk ik niet, dat Bart en Pim dat bedoelen. Toch is het een risico, dat dit soort terminologie de eigenlijke argumenten versluiert. Wat hier in Maastricht gebeurt, staat natuurlijk niet op zichzelf. Het past in een reeks van ontwikkelingen, die je op alle fronten van het onderwijs kunt zien en bepaald niet alleen maar om dat een nieuwe generatie "gelovigen" is opgestaan.

Word jij de nieuwe rektor?

Weet ik niet. Het lijkt me wel erg on-waarschijnlijk.

Bedankt.

rector universiteit stapt op

Door Fons Bongaerts, overgenomen uit "Circumflux", jaargang 1, nr. 4

Woensdag 7 juni jl. werd officieel bekend gemaakt dat de eerste Rector Magnificus van de Rijksuniversiteit Limburg besloten heeft zijn functie voortijdig neer te leggen om in Tilburg eventueel een hoogleraarschap aan de Economische Hogeschool te aanvaarden. Prof. Tiddens geldt als een van de grote initiatiefnemers van het Universitaire Experiment in Maastricht. Dat hij besloten heeft op te stappen komt niet geheel onverwachts omdat hij bij de aanvaarding van deze functie al liet weten te zijnertijd de RL te zullen verlaten; hierbij werd gedacht aan 1 januari 1980.

Zijn ontslag komt in een reeks van gebeurtenissen die de Universiteit in zijn greep heeft genomen. Twee jaar geleden vertrok met grote onvrede de heer Fischer, psychiater op Vijverdal en hoogleraar bij de RL. Zijn bezwaren lagen bij de bestuursstructuur van dit psychiatrisch instituut. Op 18 mei jl. vond in de Universiteitsraadsvergadering een hevige en soms emotionele discussie plaats over de toekomst van de RL; Het College van Bestuur, waarin ook de Rector zitting heeft bleek, naar men zei "zakelijk", verdeeld over de mate waarin aan de geldende basisfilosofie moest worden vastgehouden. In de plaatselijke pers deed dit veel stof opwaaien.

Diezelfde dag staken weer geruchten de kop op over de ontslagname van prof. Willighagen; ook hij geldt als een van de mensen van het eerste uur, en hij was de eerste dekaan van de Medische Faculteit. Op dezelfde dag waarop het vertrek van de Rector bekend werd gemaakt, werd ook naar buiten gebracht dat de oud-dekaan naar Heerlen zou vertrekken. Hij bleek zeer verbolgen over de bestuurlijke situatie aan de RL.

In het laatste nummer van Maffius, het universitaire blad, geeft Coen van Vugt (lid Universiteitsraad) een uitgebreide analyse van de situatie; zijn noodkreten worden versterkt door een bijdrage aan dat blad van Pim van Arkel (voorzitter Commissie Organisatie Onderwijs en Wetenschap van de UR) en Bart Sikkens (is lid van de Faculteitsraad). Daartussen door gaan de geruchten over een vertrek van dr. E. Reerink. Hij organiseert momenteel het vijfde en zesde studiejaar dat nog helemaal opgestart moet worden. En het lijkt erop dat er nog veel meer geruchten de wetenschappers en studenten te wachten staan.

Dan lijkt de Universiteit het slachtoffer te worden van de bezuinigingen van de Overheid; de tweede faculteit (de Algemene Faculteit) ontmoet veel weerstand bij de rechtse minister Pais. Daarnaast blijkt één van de drie taken van de Medische Faculteit (ontwikkeling van de gezondheidszorg) totaal niet van de grond te komen (door verzet "medische Maffia?").

Tot slot blijkt er in de Perspectievennota nauwelijks ruimte ingebouwd te zijn t.b.v. de RL; de 40 miljoen gulden die ziekenhuis Annadal toegekend zijn, lijken tevens een indicatie dat de nieuwbouw van het Academisch Ziekenhuis op Randwijk nog lang niet in het verschiet is. (De borden op Randwijk zijn al weggehaald.)

In de a.s. vergaderingen van de Faculteitsraad en Universiteitsraad, beiden op 15 juni a.s. zullen in al deze zaken openheid of duidelijkheid moeten brengen, opdat de uitspraak van prof. Tiddens over zijn vertrek, "Ik verlaat geen zinkend schip", op waarheid blijkt te berusten.

Het zal nu moeten blijken hoe sterk het bestuur van de Universiteit ontwikkeld is; zal de Universiteit nu een zinkend schip blijken, of versterkt haar koers vervolgen?

De voornaamste vraag die beantwoord moet

worden is of al die gebeurtenissen een oorzakelijk verband kennen?

In dat geval lijkt de RL inderdaad een zinkend schip.

Is daarentegen nauwelijks verband aan te tonen, dan komt het er simpel (?) opaan deze samenloop van ernstige omstandigheden te boven te komen.

Hoe zijn deze feiten te groeperen? Je zou kunnen zeggen, dat er drie thema's door elkaar heen spelen: op de eerste plaats het vertrek van twee hoogleraren, op de tweede plaats de discussie over de uitbouw van de RL, en tot slot de groter wordende ongerustheid over de opleiding aan de Medische Faculteit en over haar taak van de gezondheidszorgontwikkeling.

Om bij het meest aktuele te beginnen: Het gelijktijdig vertrek van prof. Tiddens en prof. Willighagen lijkt werkelijk een samenloop van omstandigheden. Uit de pers blijkt, en ook uit andere informatie, dat de heer Tiddens t.b.v. zijn verdere carrière planning naar Tilburg wilt gaan. Zo hij al "frustraties" zou hebben, zou dit gezocht kunnen worden in het mislukken van de ontwikkeling van de gezondheidszorgtaak van de Medische Faculteit (MF), en in de verdeeldheid van het College van Bestuur over de verdere uitbouw van de RL. Doch dit zouden strikt zakelijke meningsverschillen zijn. Ook lijkt de Rector in zijn functie wat op grote afstand geraakt van het eigenlijke gebeuren in de MF, hoewel juist door anderen het verwijt geuit wordt dat hij zich vanuit zijn functie te veel en tegen de spelregels in met de MF bemoeit heeft.

Er is volstrekt onvoldoende informatie waaruit opgemaakt zou kunnen worden dat deze laatste dingen meer reden voor zijn vertrek zijn dan zijn verdere carriereplanning. Iedere speculatie in die richting in de plaatselijke pers door duistere journalisten zoals Schoonbrood (Limburger) en Thijsen (Maas en Mijn -daarover dadelijk meer) kan alleen maar inge-

geven zijn door sensatiezucht en onverantwoorde opstokerij.

Het vertrek van de heer Willighagen heeft een geheel andere reden dan het vertrek van de heer Tiddens. Deze oud-dekaan is vermalen geraakt in de machtsstrijd tussen de diensten binnen de Universiteit en de bevoegdheden van de Faculteit, waarvan hij uit hoofde van zijn functie voorzitter was. Zijn probleem, en dus het probleem van de Universiteit en de Faculteit is nog lang niet uitgevochten, maar is eigen aan een zich ontwikkelend bestuursapparaat. De RL zou er goed aan doen uit zijn ervaring lering te trekken.

Samenvattend vermoed ik, dat het enige verband tussen het vertrek van beide heren te vinden is in moeilijkheden in de bestuursontwikkeling, voor de een als zakelijk meningsverschil -en dus geen direkte aanleiding voor de ander als oorzaak.

Op dit punt dan een reactie die onder de studenten van de RL opklinkt: Hoewel het de grootste vrijheid van de heer Tiddens is t.b.v. zijn eigen carrière een andere koers te kiezen, is het emotioneel gezien niet te begrijpen waarom deze initiatiefnemer hen nu in de steek laat, juist nu het erop aan komt met het 5e en 6e studiejaar. Daarover dadelijk meer.

Nu het tweede punt: de meningsverschillen over de verdere uitbouw van de RL. Het is een schrijnend feit dat het College van Bestuur (CvB) en ook de Universiteitsraad (UR) verdeeld zijn over de mate waarin aan de principes van de basisfilosofie vast gehouden moet worden. De vrees van een deel van de UR is duidelijk bevestigd dat m.n. de voorzitter van het CvB eraan denkt klassieke faculteiten toe te trekken. Het is verbazend hoe journalisten en geruchtenmakers met zo'n verdeeldheid weten om te gaan; gelukkig is Thijssen (Maas en Mijn) maar een schrijver bij een blaadje dat nauwelijks meer voorstelt dan dit blad (Circumflux), maar z'n verwarrend verhaal van 1 juni 1978 geeft duidelijk weer hoe dom gedacht wordt over deze zaak. Even dan een kort weerwoord: de discussie gaat erom of de onderwijs- en organisatieprincipes van de basisfilosofie tot het uiterste verdedigd moeten worden. De voorzitter van het CvB vindt duidelijk dat dit niet moet gebeuren, de Rector nam het andere standpunt in, en de derde man van het bestuur (zo lijkt) werkte het compro-

mis uit: de deur staat op een kier. Hierover werd overeenstemming bereikt zowel binnen het CvB als in de UR, hoewel steeds meer mensen binnen de RL door beginnen te krijgen dat de felle oppositie in de UR door een minderheid, ook tegen die kier, veel meer steun verdiende. Hoewel te verwachten is dat deze discussie nog diepgaand verder gevoerd zal moeten worden en daar ook de gelegenheid voor gegeven moet worden opdat de RL niet in twee kampen zal splitsen, is er op dit moment althans naar de Overheid toe een duidelijk standpunt, en is het huiswerk in dit opzicht wel degelijk af. Het verdere verloop van deze discussie zal zeker stof blijven doen opwaaien en de gemoderen blijven verhitten, en het zal aan de kracht van het Bestuur liggen, m.n. aan het CvB of zij de ruimte geeft voor deze discussie.

Het is hier niet de plaats verder op deze discussie in te gaan (en dat spijt me) wel kan gekonkludeerd worden dat er, gezien de bereikte consensus vermoedelijk geen verband bestaat tussen het vertrek van de Rector en deze discussie: het zou een zakelijk meningsverschil zijn -wat ik zelf geneigd ben te geloven. Maar ook ben ik het eens met degenen die het vreemd vinden dat de Rector t.b.v. zijn eigen carrière planning juist nu weggaat en ook deze discussie onvoltooid achter laat. Het argument dat hij vanuit Tilburg mee zal blijven praten is schijn: niemand heeft meer invloed in deze zaak dan een lid van het CvB, iemand in Tilburg is of wordt een buitenstaander.

Gaan we door (Bent u er nog?). De onrust over het onderwijs en de gezondheidszorgontwikkeling. Op dit punt is het goed voor de geïnteresseerde (ook journalisten en geruchtenmakers) om de voortreffelijke analyse van Coen van Vugt te lezen in het Universitaire maandblad Mafius van juni 1978. Er is inderdaad een duidelijke tendens te bespeuren binnen de MF om terug te keren naar

de veilige maar bedrieglijke zekerheid van ouderwetse systemen. Veel mensen zijn over die tendens verontrust en er is een strijd bezig om de invloedrijke posities in deze zaak. (Wat helaas niet tot uiting is gekomen bij de afgelopen universitaire verkiezingen ... doofpot, laksheid? -onverschilligheid?)

De Rector draagt geen rechtstreekse verantwoordelijkheid voor deze zaak, zodat er geen rechtstreeks verband te leggen is of zou zijn tussen zijn vertrek en de situatie op dit gebied. Ook hier vermoed ik bovendien dat hij te ver is af komen te staan van deze zaak om er nog moeite mee te hebben. Wat betreft de gezondheidszorg waar zijn aandacht primair naar uit blijkt te gaan, moet inderdaad gekonstateerd worden dat het aan de RL een puinhoop is. Maar m.n. bij deze twee problemen en nog het meest bij het onderwijs; zal het straks interessant worden wie de verantwoordelijkheid op zich moet nemen of durft te nemen als het fout gaat met het programma: de initiatiefnemers (die dan weg zijn), het dan aan de macht zijnde FB (dat dan er anders uit zal zien dan de voorafgaanden), de anonieme overheid? Wie? De toekomst van 200 studenten, straks 450, staat op het spel; het verschil tussen studenten en hoogleraren is dat de een geen, de andere wel ontslag kan nemen.

Kortom, het meest waarschijnlijke is dat de RL een stevige crisis doormaakt, hoe dan ook, en dat een samenloop van omstandigheden de zaak stevig verergert. Het vertrek van de twee hoogleraren heeft niet direkt te maken met de twee andere facetten van het probleem, nl. de uitbouw van de RL en de noodkreten over het Onderwijs en de ontwikkeling van de gezondheidszorg. En ook tussen deze 2 facetten lijkt geen direkt verband.

Toch komt het onsympathiek over dat m.n. de Rector -ofschoon hij daarin formeel geheel vrij is- juist op dit moment ontslag neemt. Enerzijds is juist zijn vertrek de oorzaak van het oplaaieren van de twee andere rukwinden, maar toch had juist hij en de Universitaire top dat moeten voorzien en moeten voorkomen.

Maar ook zonder hem kan de RL verder; het zal erop aan komen dat het CvB krachtige eenstemming bereikt over de voortzetting van dit experiment (en samen met de UR de consequenties durft te dragen van

een volledige onderschrijving van de basisfilosofie -zo denk ik). En nog voornamer is dat het Faculteitsbestuur de enige verantwoorde-lijke voor de MF, één sterk geheel blijkt, waarop iedereen kan ver-trouwen. Dat de leden van het FB de verleiding weten te weerstaan uit het FB weg te gaan om Rector te worden, en dat iedereen opgekookte geruchten en persarti-kelen laat voor wat ze zijn: riool-praat van ondeskundigen.

Meer dan ooit ligt de toekomst van de MF in de kracht van het Facul-teitsbestuur en de toekomst van

de RL in de eensgezindheid van het CvB. Daar zullen de Faculteitsraad en Universiteitsraad op aan moeten dringen. Het gaat niet aan ge-ruchten te stimuleren. Het is ook ongepast fouten van topmensen aan de RL te verdoezelen. Deze analyse pretendeert het midden gevonden te hebben. Ook zij is gebaseerd op ver-moedens, en ze zijn ook zo genoemd. Hopelijk zijn ze op goede gronden gebaseerd. Het zal blijken, zowel in de aanstaande raadsvergaderingen als uit de verdere gebeurtenissen.

eerste dienstenraad

Als alles volgens plan verlopen is, heeft afgelopen vrijdag 30 juni door het C.v.B. de installatie plaats gevonden van de eerste dienstenraad. Het betreft hier het Dienstoverleg Bibliotheek.

Gekozen zijn:

H. Bemer	voor het district Acquisitie en Tijdschriftenadministratie
P. van den Hove	voor het district Catalogiseerafdeling
mw. H. Brantjes	voor het district Uitleenbureau, Magazijn, Sectiebibliotheken en Secretariaat
mw. M.L. Knols	voor het district Wetenschapsinformatie.

De redactie wenst de gekozen leden geluk met hun verkiezing en succes met hun activiteiten binnen het Dienstoverleg.

de organisatorische opzet van de algemene faculteit

Op donderdag, 15 juni j.l. is door de U-Raad het ontwikkelingsplan voor de Algemene Faculteit goedgekeurd. Dit plan zal binnenkort in Den Haag worden aangeboden.

De feitelijke start van de AF hangt nu af van het tempo, waarin Maastricht en Den Haag er overeenstemming over zullen bereiken.

Als discussiestuk wordt mét het ontwikkelingsplan een nota opgestuurd over de organisatiestructuur van de AF. Het College van Bestuur en de U-Raad vonden, dat over de organisatorische opzet eerst binnen de RL verder gedacht en gediscussieerd moet worden. Pas daarna kan vastgesteld worden, wat de afgeronde mening van de universiteit over dit belangrijke onderdeel is.

matrix-organisatie

Voor de Faculteit der Geneeskunde is indertijd gekozen voor een organisatorische opzet volgens het model van het matrix-management. Dat betekent, dat de activiteiten die deze Faculteit ontplooit op het gebied van onderwijs en onderzoek, niet -zoals elders gebruikelijk is- primair plaats vinden in de vakgroepen. Niet voor niets heten bij ons de vakgroepen capaciteitsgroepen: het onderwijs en - voor zover het wat grotere eenheden betreft- ook het onderzoek vinden niet plaats in die groepen; de groepen leveren capaciteits- d.w.z. deskundige mankracht- aan projecten.

Voorbeelden van onderwijsprojecten zijn de verschillende onderwijsblokken. Een blok wordt niet samengesteld vanuit één capaciteitsgroep, maar bij het maken van een onderwijsblok wordt gebruik gemaakt van de deskundigheid die vanuit verschillende capaciteitsgroepen wordt ingebracht.

Een project wordt uitgevoerd onder verantwoordelijkheid van een projectleider. Een medewerker die in een project meewerkt kan dus twee 'bazen' hebben: zijn capaciteitsgroepvoorzitter, die er verantwoordelijk voor is, dat hij in het project een inbreng van voldoende goed niveau levert en de projectleider, die ervoor zorgt dat hij meewerkt aan de voortgang van het project.

matrix-organisatie en algemene faculteit

Het is nauwelijks punt van discussie geweest, dat de matrix-organisatievorm ook toegepast zou worden op de Algemene Faculteit. In de Basisfilosofie van 1972 - bestemd voor de medische faculteit maar in feite te verbreden tot de instelling in haar geheel- wordt gezegd, dat interdisciplinaire samenwerking in projecten moet worden gestimuleerd en dat de nadelen van specialisatie in afzonderlijke, verzelfstandigde vakken moet worden voorkomen.

De Rijksoverheid heeft dat uitgangspunt overgenomen toen zij in de Algemene Maatregel van Bestuur van 7 april 1977 de matrix-organisatie van toepassing verklaarde voor de Faculteit der Geneeskunde.

Het zou wonderlijk zijn, de tweede faculteit van de RL volgens andere organisatorische uitgangspunten op te zetten. De vraag is niet of de AF wordt opgezet volgens het matrix-management; de vraag is hoe de matrix-organisatie van Algemene Faculteit en Faculteit der Geneeskunde op elkaar moeten aansluiten.

De capaciteitsgroep Algemene Heelkunde (ik neem de alfabetisch eerste) zou dan een groep worden van de medische faculteit en van de Algemene Faculteit. Het is daarbij niet zo belangrijk, dat -in het gekozen voorbeeld- Heelkunde waarschijnlijk een bijzonder kleine bijdrage zal leveren aan de programma's van de AF, terwijl misschien van een groep als Economie van de Gezondheidszorg in de AF een vrij grote bijdrage te verwachten is. Wél is het van belang zo nauwkeurig mogelijk vast te stellen hoe groot de inbreng is die van een groep in elk der faculteiten wordt verwacht, omdat alleen op basis van een dergelijke vaststelling de noodzakelijke omvang van een capaciteitsgroep kan worden vastgesteld.

Als een capaciteitsgroep op basis van zo'n berekening bijvoorbeeld 7 manjaren moet besteden in de Faculteit der Geneeskunde en 3 in de Algemene Faculteit lijkt het niet aan te bevelen zeven medewerkers van die groep bij de ene Faculteit aan te stellen en drie bij de andere. In principe zou elke medewerker aangesteld moeten worden in beide faculteiten.

De oplossing zoals die hier overwogen wordt zal er op het gebied van het onderwijs toe leiden, dat voor de twee faculteiten afzonderlijke planningsgroepen ontstaan. De blokken zullen immers als regel niet dezelfde zijn.

Ten aanzien van het onderzoek is de situatie anders. Men zou ervan moeten uitgaan, dat alle erkende hoofdprojecten moeten worden ingesteld aan beide faculteiten (zoals dat ook met de capaciteitsgroepen het geval is). Wil het instellen van dergelijke hoofdprojectgroepen en het verdelen van de beschikbare mankracht daarover zonder concurrentiestrijd gebeuren, dan verdient het aanbeveling voor beide faculteiten gezamenlijk slechts één onderzoekscommissie in te stellen. Deze ene commissie legt haar adviezen voor aan beide faculteitraden. Als daarbij tussen de faculteiten verschil van mening bestaat, dat niet in overleg te overbruggen blijkt, dan dient arbitrage plaats te vinden op universitair niveau.

kiesrecht

Wie op het ogenblik bij de RL een part-time functie heeft, heeft toch volledig kiesrecht voor U-Raad en F-Raad. Het lijkt echter niet juist, medewerkers die in beide faculteiten zijn aangesteld ook voor - allebei volledig actief kiesrecht te geven. Dat zou in het toch al ingewikkelde samenspel tussen de faculteiten tot nog niet te voorziene en onrechtvaardige resultaten kunnen leiden.

Dat is te voorkomen door 'pro-rato-kiesrecht' in te voeren: wie voor 0.7 werkt in de AF en voor 0.3 in de Faculteit der Geneeskunde krijgt 0.7 stem in de ene en 0.3 stem in de andere faculteit.

Men zou zich daarbij kunnen voorstellen dat iemand slechts in de Raad of het Bestuur gekozen kan worden van de faculteit waarin hij het grootste deel van zijn tijd besteedt.

overgangsregeling

Voorlopig kent de AF geen gekozen Faculteitsraad en geen Faculteitsbestuur. Aan de Minister zal worden voorgesteld, dat, zoals dat indertijd gebeurd is voor de Faculteit der Geneeskunde, een Faculteits-bestuuroverleg (FBO) zal worden ingesteld, bestaande uit vijf personen onder wie de dekaan.

Diverse congressen, lezingen en publicaties werden bezocht c.q. verzorgd door medewerkers van de capaciteitsgroep Biochemie:

Op 22 maart 1978 brachten H.C. Hemker, J. Rosing en R. Zwaal een bezoek aan de Université de Paris-Nord, en daarvan het Laboratoire de Chimie. Hemker hield een lezing getiteld: "Le rôle des surfaces dans des réactions de la coagulation" en Zwaal hield een lezing met als titel: "Protéine et lipides, interaction dans la coagulation".

Eveneens op 22 maart 1978 bracht C. Vermeer een bezoek aan de Université de Paris-Sud, waar hij op het Laboratoire de Biochimie een lezing hield getiteld: 'The in vitro synthesis of prothrombin'.

Van 7 tot 13 mei 1978 verbleef mw. A.D. Muller op het Dept. d'Hématologie van het Hopital Necker-Enfants Malades, waar zij zich onder leiding van prof.dr. F. Josso bekwaamde in microbloedstollingstechnieken.

Op 13 juni 1978 was prof. Hemker aanwezig op de Wissenschaftliche Veranstaltung op het Hygiene-Institut des Ruhrgebietes, waar het onderwerp Möglichkeiten und Grenzen bei der Überwachung der Anti-koagulantientherapie behandeld werd.

De heer Zwaal trad op 22 november 1977 op als 'examineur' bij de promotie van de heer H. Chap (Hôpital Purpan, Toulouse, Frankrijk). Het proefschrift was getiteld 'Etudes de l'organisation et du rôle des phospholipides plaquettaires à l'aide de phospholipases'. Op dezelfde dag hield de heer Zwaal in Hôpital Purpan, Toulouse een voordracht met als titel 'Some functional aspects of phospholipid asymmetry in blood cell membranes'. Op 11 november 1977 hield de heer Zwaal op de Boerhaave Course on Diabetes Mellitus te Leiden een lezing getiteld "Dynamic aspects of cell membranes".

Van 27 februari 1978 tot en met 17 maart 1978 verbleef de heer J. Rosing op het laboratorium van dr. M.P. Esnouf, Nuffield Dept. of Clinical Biochemistry, Radcliffe Infirmary te Oxford, Engeland. Hij werkte daar aan de zuivering van bloedstollingsfactor V. Voor deze stage ontving hij een beurs van ZWO.

H.L.L. Frank, V. Dreessen, H.C. Hemker: Computer evaluation of reference curves for the estimation of extrinsic coagulation factors. *Comput. Biol. Med.* 8 (1978) 65-70.

C. Vermeer, I.W.P. Govers-Riemsdag, B.A.M. Soute, M.J. Lindhout, J. Kop, H.C. Hemker: The role of blood clotting factor V in the conversion of prothrombin and a decarboxyprothrombin into thrombin. *Bioch. Biophys. Acta* 538 (1978) 521-533

C. Vermeer, B.A.M. Soute, H.C. Hemker: In vitro prothrombin synthesis from a purified precursor protein II. Partial purification of bovine carboxylase. *Bioch. Biophys. Acta* 523 (1978) 494-505

M.J. Lindhout, B.H.M. Kop-Klaassen, J.M.M. Kop, H.C. Hemker: Purification and properties of the phenprocoumon induced decarboxy-factor X from bovine plasma. A comparison tot normal factor X. *Bioch. Biophys. Acta* 533 (1978) 302-317.

M.J. Lindhout, H.C. Hemker: The role of γ -carboxyglutamyl residues in the positive cooperative binding of Ca^{2+} to blood coagulation factor X. *Bioch. Biophys. Acta* 533 (1978) 318-326

M.J. Lindhout, B.H.M. Kop-Klaassen, H.C. Hemker: Activation of decarboxyfactor X by a protein from Russell's Viper venom. Purification and partially characterization of activated decarboxy-factor X.

Bioch. Biophys. Acta 533 (1978) 327-341

M.J. Lindhout, B.H.M. Kop-Klaassen, H.C. Hemker: The effect of γ -carboxyglutamate residues on the enzymatic properties of the activated blood clotting factor X. I. Activity towards synthetic substrates.

Bioch. Biophys. Acta 533 (1978) 342-354

H.L.L. Frank, H.C. Hemker : The kinetic behaviour of active sites present in a structured environment.

J. Mol. Med. 3 (1978) 1-7

C. Vermeer, B.A.M. Soute, H.C. Hemker: Improvements of the method for the preparation of an artificial prothrombin reagents.

Thrombosis Research 12 (1978) 713-716

P.A. Cuypers, W.Th. Hermens, H.C. Hemker: Ellipsometry as a tool to study protein films at liquid-solid interfaces.

Anal. Biochemistry 84 (1978) 56-67

H.C. Hemker: Thrombotest Dilution Curve. Letter to the Editor of Thrombosis and Haemostasis 39 (1978) 240

W.J. Gerritsen, A.J. Verkley, R.F.A. Zwaal, L.L.M. van Deenen. Freeze-fracture appearance and disposition of band 3 protein from the human erythrocyte membranes in lipid vesicles.

Eur. J. Bioch. 85 (1978) 255-261

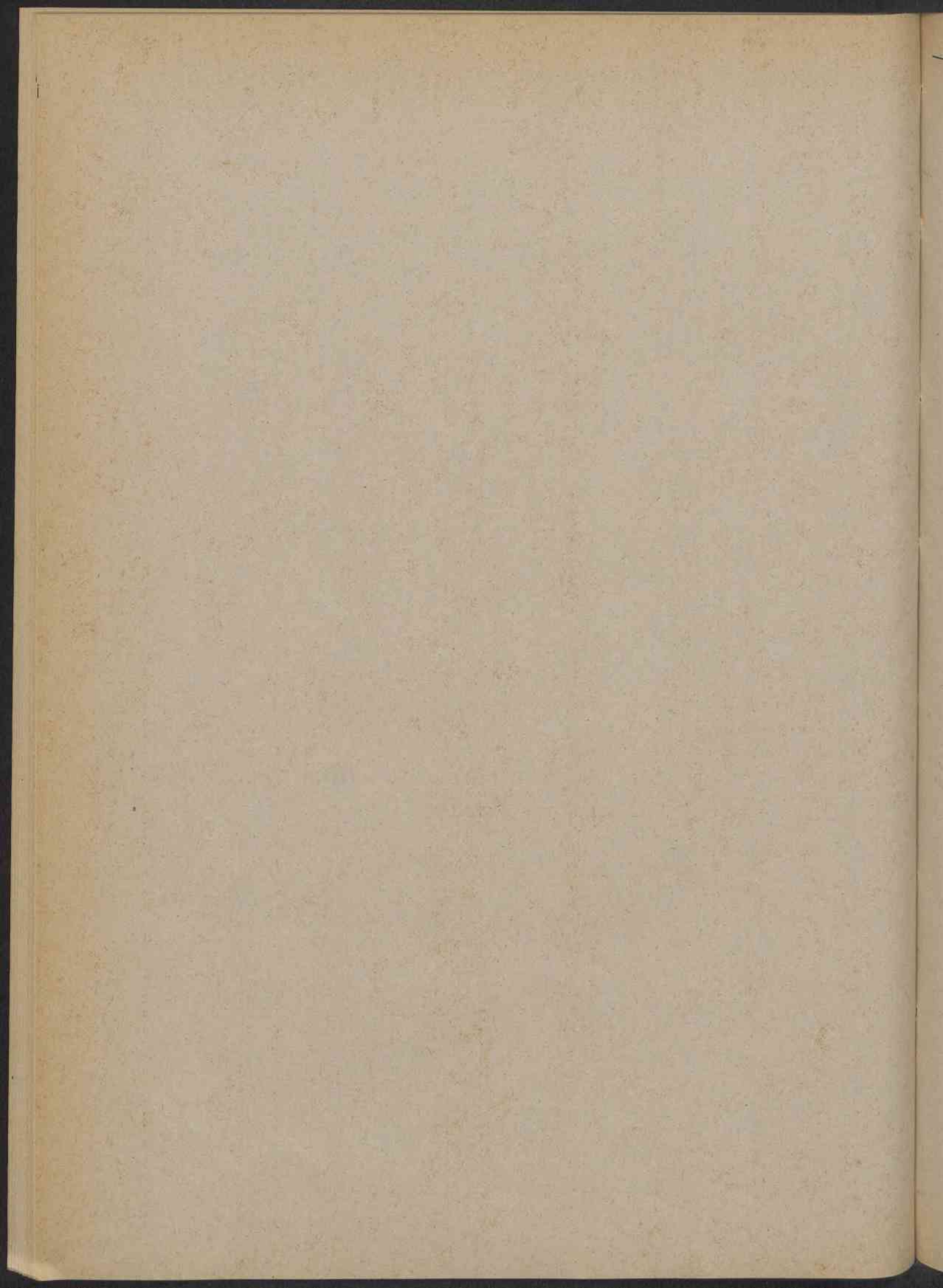
J.O.

permanente foto-expositie

Op initiatief van de fotoclub (een onderafdeling van KOKO) is in de gangen van de benedenverdieping van het Hoofdgebouw een aantal foto's opgehangen. Aldus krijgen de leden van de fotoclub de gelegenheid, iets van hun werk te laten zien. Alle foto's zijn door hen gemaakt en afgewerkt. Het ligt in de bedoeling ze regelmatig te wisselen, zodat een soort permanente expositie ontstaat.

Wie geïnteresseerd is in het werk van de fotoclub kan zich voor inlichtingen wenden tot Kees van de Bosch, Joop Collon, Paul van der Knaap of tot een van de bestuursleden van KOKO.

J.O.

AMNESTY INTERNATIONAL

Amnesty International stuurde ons een rapport getiteld "de onderdrukking van studenten in Argentinië".

Amnesty voert op dit moment een internationale campagne die een verbetering van de situatie betreffende de mensenrechten in Argentinië als doel heeft. Uit het genoemde rapport blijkt dat ook studenten in Argentinië (zowel Argentijnse als buitenlandse studenten) regelmatig het slachtoffer worden van de schendingen van mensenrechten in dat land.

De Nederlandse afdeling van Amnesty International heeft daarom Nederlandse universiteiten en hogescholen een exemplaar van dit rapport toegestuurd met het verzoek om bij de verantwoordelijke autoriteiten in Argentinië te protesteren tegen de arrestaties en ontvoeringen van studenten vanwege hun politieke overtuiging of activiteiten.

Ligt er al een reactie van Maastricht?

Een bloemlezing uit dat rapport:
Wij vragen u al het mogelijke te doen, al was het maar dat de arrestatie van mijn broer officieel bevestigd wordt.
(brief van een broer van een verdwenen student, juni 1977).

Gustavo Westerkamp werd in oktober 1975 gearresteerd. Gedurende twee jaar werd hij zonder vorm van proces, zonder ook aangeklaagd te zijn, in preventieve detentie gehouden. Momenteel zit hij in de Sierra Chicá gevangenis in de provincie Buenos Aires.

Een familielid schreef:

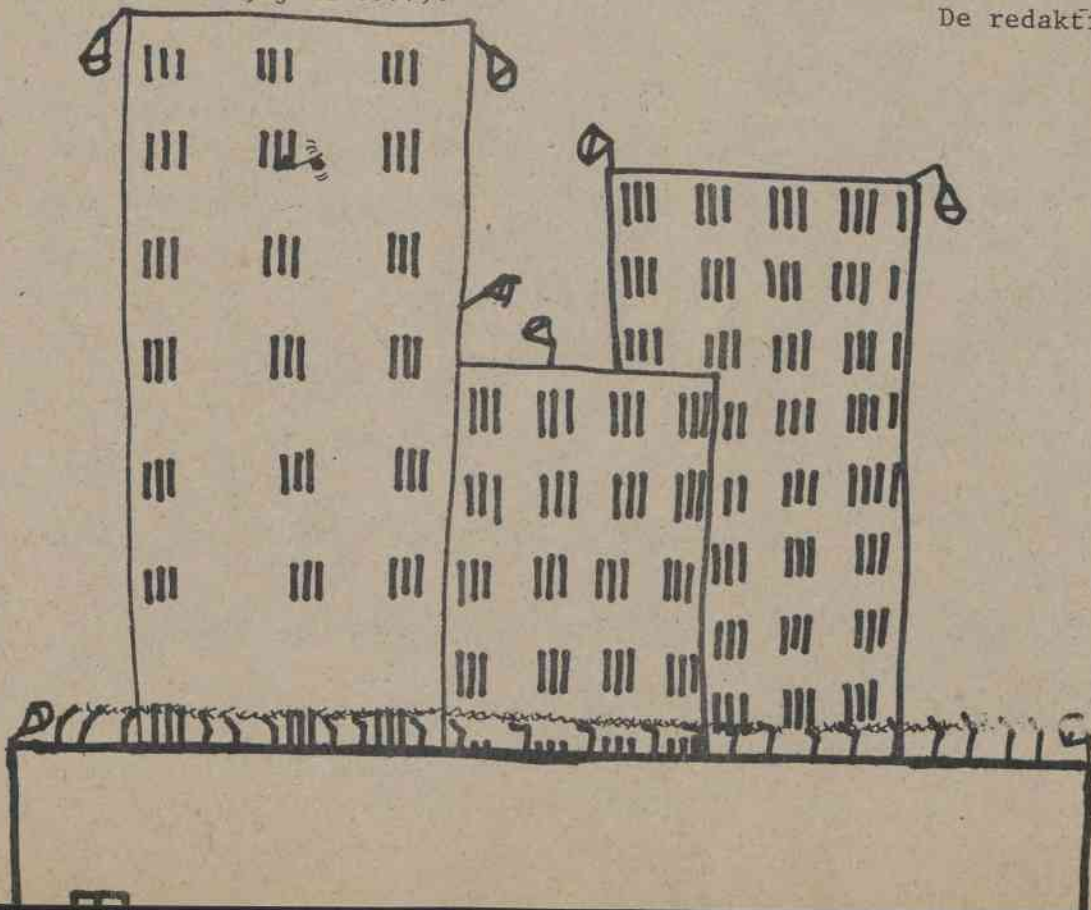
Deze brief is bedoeld om openbaar te maken dat Gustavo Westerkamp, die in 1975 gevangen werd genomen op een vage beschuldiging van 'subversiviteit', maar tegen wie nooit enige konkrete aanklacht is ingediend, tweemaal is gemarteld.

Dagmar Hagelin, een 17 jaar oude studente met dubbele (Argentijns-Zweedse) nationaliteit werd op 27 januari 1977 neergeschoten en ontvoerd toen zij een vriendin bezocht die mogelijk konnekties met linkse kringen heeft. Sinds die dag is er niets meer van haar vernomen.

Er worden verschillende van dergelijke gevallen in het rapport genoemd. Ook is een lijst van namen van verdwenen studenten (sinds 1976) aan het rapport toegevoegd.

Belangstellenden kunnen het hele rapport inzien bij de redaktiesekretaresse.

De redaktie.

KOOR KORO KOKO

Als een kip zonder kop rennen in Maastricht twee studentenverenigingen rond. De een heet Circumflex de ander heet koko; Hoewel ik kots van dit soort studentenverenigingen die zich alleen maar richten op zelfbevredigende ontspanning en totaal hun verantwoordelijkheid ontkennen t.a.v. de "Maatschappij" (om het maar eens mooi te zeggen), is er van Circumflex nog te zeggen dat zij streeft naar een integratie van alle studerende in Maastricht, terwijl koko de elite van de RL is geworden. Zo, hehe.

Twee opmerkingen: Op de eerst plaats is het ronduit belachelijk dat de Universiteitsraad f20.000,-- (zegge twintigduizend gulden) zomaar (let wel zomaar) aan koko geeft, en Circumflex, die werkt volledig in de zo mooi beleden integratie principes, afscheept met "P.M." (pro memorie - goed voor hooguit f5000,--). Niet alleen in koko wordt ook elitair gedacht, de Universiteitsraad werkt het in de hand.

Dan de aanleiding tot verhaal; Het patriarchale van koko, kenmerk van cor en elite, - zich uitend in Ontgroening- (wie dacht dat dat voorbij was? - In Limburg loopt alles 100 jaar achter) heeft er nu in geresulteerd, dat die akelige club f10.000,-- (zegge tienduizend gulden) eraan besteed de eerste jaars in het kader van blok 1.1. (let wel, in het kader van geregeld onderwijs) naar Velsen (bij amsterdam) te brengen om daar (och, och, wat een vaderlijke bezorgdheid, wij zijn u dankbaar o koko) de kindertjes elkaar te laten leren kennen.

Het interesseert me verder niks; ik zit niet in koko, ik zit niet meer in de Universiteitsraad straks, en ik ben slechts adviseur van het Faculteitsbestuur: ik heb niks te maken met de waarden van de club van koko, en ook niet (meer) met hun geld. Maar het is ronduit belachelijk dat f10.000,-- zo verknoeid worden, en dat iedereen dat goedvindt die er wel wat over te zeggen heeft.

Maar ja, het is hier nu eenmaal een klotevolkje.

Fons Bongaerts.

1. Alternatief voor f10.000,--: Een goede krant voor stad en student. (in plaats van stenen uit Velsen)
2. Nog een voorstel: f10.000,-- voor 70 studenten, terwijl er 270 rondlopen.

PS. Ik ga met vakantie.

* INMIDDELS IS BEKEND GEWORDEN, DAT KOKO HEEFT AFGEZIEN VAN DE REIS NAAR VELSEN, I.V.M. WAT ORGANISATIE PROBLEMEN. MEN ZAL NU ERGENS IN LIMBURG BLIJVEN. VOLGEND JAAR ZAL MEN E.E.A. WAT BETER ORGANISEREN

College van Bestuur

Aan allen die namens de
Rijksuniversiteit Limburg
brieven versturen.

Uw religie
Omslagreferentie
Maasstricht, 24 mei 1978

Beste gebruiker van ons postpapier nieuwe stijl,

Als onderdeel van onze nieuwe huisstijl worden een nieuw vignet en nieuw postpapier geïntroduceerd. Daarbij behoren ook enige "spelregels" voor het typen van (uitgaande) brieven.

Deze brief is volgens die nieuwe regels getikt:
Het intikken van het adres op het nieuwe briefpapier gebeurt aan de linkerzijde in een rechte lijn onder het begin van "Rijksuniversiteit Limburg".

Voor de juiste instelling van een adres en de verdere opmaak van een brief raadplege men de instructie die hiernaast staat afgedrukt.
We rekenen op uw medewerking bij het naleven van deze spelregels.

Met vriendelijke groet,

Mr. R.B. van den Biggelaar

Fakulteit der geneeskunde

Aan allen die namens de
Rijksuniversiteit Limburg
handtekeningen zetten.

Beste handtekeningzetter,

Als onderdeel van onze nieuwe huisstijl worden een nieuw vignet en nieuw postpapier geïntroduceerd. Daarbij behoren ook enige "spelregels" voor het zetten van handtekeningen.
Uw sekretarissen hebben we al zeer grondig geïnstrueerd

hoe een brief in nieuwe huisstijl er uit moet zien en het enigste wat in deze nieuwe stijl nog uit de toon zou kunnen vallen is de handtekening.

Die handtekening dient volgens de volgende nieuwe regels gezet te worden:

Men begint 1 centimeter onder de m van 'met vriendelijke groet', De handtekening dient leesbaar te zijn (dus niet een paar halen op en neer of iets dergelijks) en de handtekening mag niet boven of onder de getypte regels uitkomen.
Dus zo:

met vriendelijke groet,

Mr. A. Uniformiteit.

Wij rekenen op uw medewerking bij het naleven van deze spelregels.

Postadres:
Postbus 616
6200 MD Maastricht

Vivendal
Vivendalsteerweg 1
Telefoon 043/841777

Telefax 55726
Postrekening 2103100

MR. RÖRSHACH
ALIAS GERARD V.D. HEYDEN

SPORT
O. & W. sportdag 2 juni 1978 te Groningen.

Het plan was om met de afvaardiging van de R.L. te vertrekken op donderdag 1 juni om 12.30. Doordat Els er een eigen zomertijd op nahield en omdat enkele dames onder ons al op voorhand een san....stop wilden vertrokken we pas om 13.00 uur. De stemming in de bus was nogal opgewonden, maar eenmaal buiten de limburgse provincie grenzen werd het toch wat rustiger. De autochtonen onder ons keken hun ogen uit. Ja wat wil je. Je bent niet iedere dag zover van huis.

Na 2 "bier-stops" kwamen we precies volgens plan om 19.00 uur aan in ons motel. Ieder kreeg zijn kamer aangewezen, waarbij de aah's en de ooh's niet van de lucht waren. Enkele fanaten onder ons probeerden met alle middelen het diner uitgesteld te krijgen i.v.m. de openingswedstrijd van de W.K. voetbal, maar de ploegleiding stond pal en iedereen ging op tijd aan tafel om zich te goed te doen aan de Groningse tournedos. Bij ons zeggen ze biefstuk tartaar, maar ja, zo heeft elke provincie zijn tekortkomingen.

Na het diner was er nog gelegenheid om Groningen te verkennen. De verstandigen onder ons bleven achter in het motel in trainingskamp. Omdat de chefs d'equipe zich voor de onverstandigen verantwoordelijk voelden, moesten ze wel mee, hoewel zeer tegen hun zin.

Omstreek 2 uur s'nachts ging iedereen weer richting motel alwaar de aankomst zeer gedisciplineerd verliep. De andere gasten maakten ons de volgende ochtend hierover complimentjes.

Afgezien van een klein incident waarvan de heren Sp. en v.d. H. het slachtoffer waren kon iedereen van een welverdiende nachtrust gaan genieten.

De volgende ochtend vertrokken we naar het sportcentrum Paddepoel, waar de sportwedstrijden werden gehouden. Hieraan werd deelgenomen door de 13 Universiteiten en hogescholen en door het ministerie.

De badmintonploeg dankt de ploegleiding.

Gees wordt fanatiek aangemoedigd.
Het mocht helaas niet baten.

Door de Maastrichter afvaardiging werd met volle inzet gestreden om de vorig jaar verloren gegane laatste plaats weer te behalen. En ja hoor, het lukte, al moet gezegd worden dat het voetbalteam ziet solidair was. De laatste plaats waarop zij al jaren het abonnement hadden, deden zij over aan Twente. Zij werden zelfs 12de. Door de R.L.-deelnemers werd de belangstelling die de ploegleiders-Dik, John en Gerard toonden uitermate op prijs gesteld. Vooral de badmintonploeg onderstreepte dat door hen spontaan op de schouders te nemen en rond te dragen (zie foto's). Na de maaltijd was er in het Academiegebouw een feest voor de deelnemers. Opmerkelijk was het dat de sfeer daar gemaakt werd door onze ploeg. Om 22.00 uur zouden we vertrekken. Ondanks subversieve activiteiten van Frans, die op zijn kosten een bus om 24.00 uur wilde laten rijden, reden we om 5 minuten over tien weg uit Groningen. Hiervoor een compliment aan de deelnemers. Al met al een gezellige en uitstekend georganiseerde sportdag.

Dik - John - Gerard.

De voetballers waren niet solidair.
Zij eindigden niet als laatste.

De ploegleiders verheugen zich over de prestaties van de badmintonners.

Tjaard met zijn keurkorps.

Zaalvoetbaltournooi Medewerkers 1978.

In de maand augustus wordt dit toernooi georganiseerd. Ditmaal in sporthal De Geusselt.

Er wordt gespeeld op Dinsdag tussen 17.00 - 18.30 uur.

Inschrijven van teams vóór 1 augustus 1978 bij Gerard v.d. Heyden.

Teams moeten bestaan uit min. 6 spelers. Inschrijfgeld per team: f5,--.

Sportdag 23 juni

Op vrijdag 23 juni j.l. vond de jaarlijkse sportdag plaats als afsluiting van het studiejaar.

Er werd over het algemeen volop deelgenomen aan de diverse takken van sport. Het minder goede weer mocht de pret niet drukken. Hier volgt de lijst van uitslagen en eindstanden, bestaande uit rangnummers en puntenaantallen.

Het is de redactie ook niet helemaal duidelijk waarom niet altijd alle teams zijn ingevuld en Annadal maar één keer.

Wij vertrouwen er echter maar op dat het voor de insiders allemaal gesneden koek is.

Tot volgend jaar dan maar weer!

Eindstanden sportdag 23-6-78Badminton

1. Studenten 3	Paques/Willems
2. Studenten 2	Stuurman/Boderie
3. Vijverdal	Breevoort/Jongen
4. Hoofdgebouw	Natrop/Gerards
5. Studenten 4	Hendrikk/v. Doorn
6. B.M. Centrum	Viek/Tangelder

Voetbal

1. B.M. Centrum	8 pt.
2. Hoofdgebouw	7 pt
3. Vijverdal	6 pt
4. Annadal	
5. Studenten 4	5 pt
6. Studenten 2	4 pt
7. Studenten 1	3 pt
8. Studenten 3	2 pt

Volleybal dames

1. Studenten 2	7 pt
2. Vijverdal	6 pt
3. Studenten 4	5 pt
4. Studenten 1	4 pt
5. Hoofdgebouw	3 pt
6. B.M. Centrum	2 pt
7. Studenten 3	1 pt

Volleybal heren

1. Studenten 4	7 pt
2. Studenten 3	6 pt
3. Studenten 2	5 pt
4. Vijverdal	4 pt
5. B.M. Centrum	3 pt
6. Hoofdgebouw	2 pt
7. Studenten 1	1 pt

Tafeltennisheren

1. Hackeng
2. Kraanenborg
3. Hoevenaars
4. Winter
5. Ament
6. Muermans
7. Rutgers
8. Peach
9. Verlaan
10. Franssen
11. Aussems
12. Debije
13. Kornelis
14. v. d. Berge

Punten

1. Vijverdal	7 pt.
2. Studenten 4	5½ pt
Hoofdgebouw	5½ pt
4. Studenten 3	3½ pt
Studenten 2	3½ pt.
6. B.M. Centrum	2 pt.
7. Studenten 1	1 pt.

Coöps

1. Studenten 3	7 pt
2. Studenten 2	6 pt
3. Studenten 1	5 pt
4. Studenten 4	4 pt
5. Hoofdgebouw	3 pt
6. B.M. Centrum	2 pt
7.	

MITSLAG GROMSheren

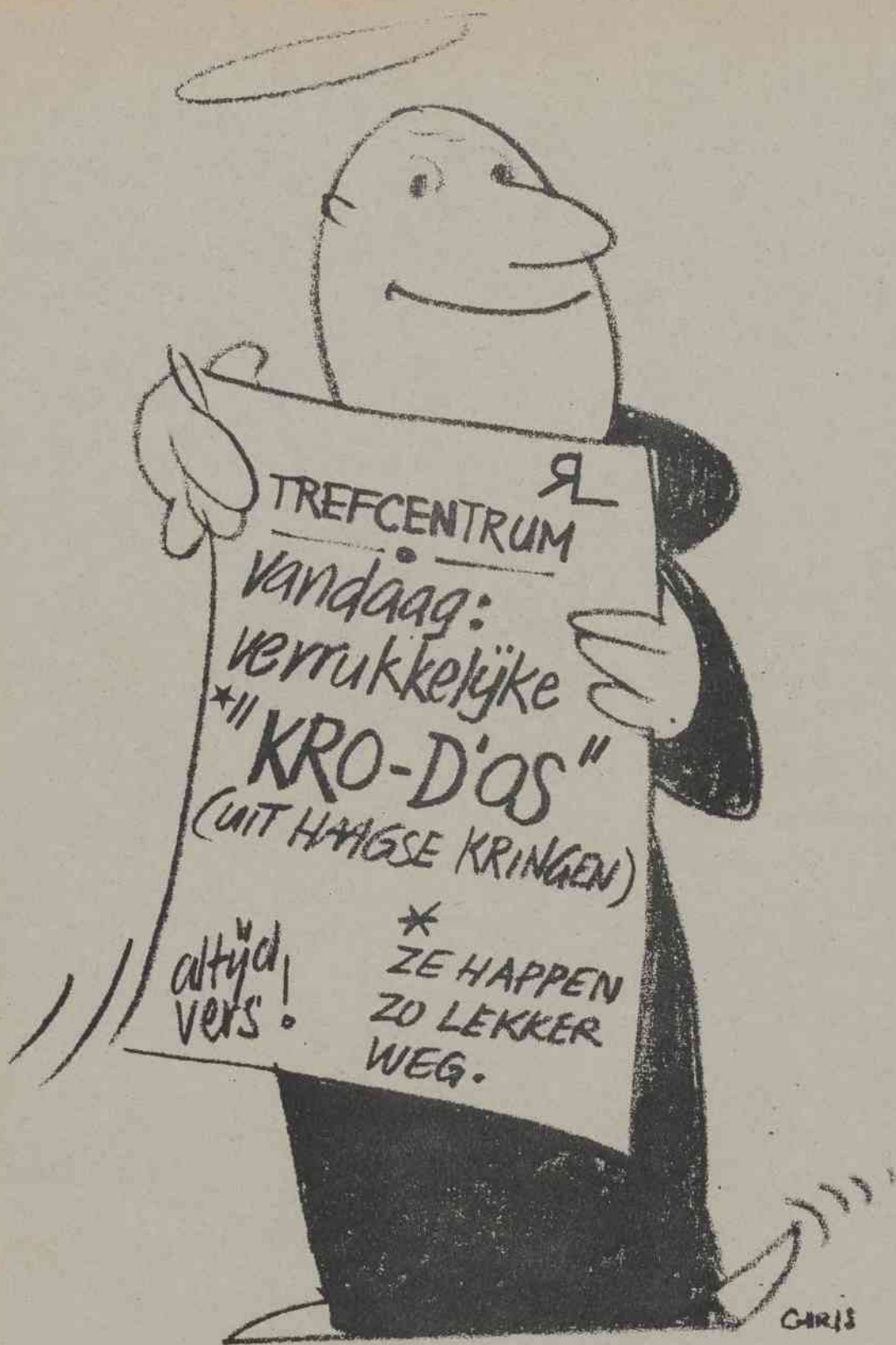
1. R. Hupperts
2. H. Kuypers
3. P. Postenlis
4. M. Havenith
5. R. Konsten
6. A. Bogers
7. H. v. d. Berg
8. J. J. Hethaus
9. B. v. Eyhaten
10. F. v. Geel
11. L. Viëtor
12. R. Brouwer
13. K. v. J. Heyden
14. J. Nijhof
15. J. Muris
16. M. v. Eerd
17. O. Gerats
18. E. Ellis
19. H. v. d. Pool
20. K. v. d. Meer
21. P. Pasmans
23. M. v. Riggelen
25. P. Dierckx
24. P. v. d. Knaap
25. J. Aerts
26. Th. Arts
27. J. Janssen
28. P. Voesten
29. Th. Bellemons
30. A. de Bruyne
31. H. v. d. VOORT
Uitgevallen: 4 loopers

dames

1. M. Kuypers
2. R. Wennekes
3. M. Konsten
4. E. Stoop
Uitgevallen: 1 loopster

UITSLAG SPORTDAG 23-6-78

1. STUDENTEN 2e JAAR	31½ pt
2. STUDENTEN 3e JAAR	31 pt
3. STUDENTEN 4e JAAR	29½ pt
4. HOOFDGEBOUW/AHTSSTRAAT	28 pt
5. VIJVERDAL	28 pt
6. BIO MEDISCH CENTRUM	24½ pt
7. STUDENTEN 1e JAAR	18½ pt

* in Haagse kringen bekend als "Kroondocent".